

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK OPONENTA

JMÉNO STUDENTA: *Tereza Janoušková*

NÁZEV PRÁCE: *Idea čechoslovakismu*

HODNOTIL (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci ve firmě):

doc. PhDr. Ladislav Cabada, Ph.D.

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Cílem práce bylo analyzovat ideové kořeny, vývoj a limity myšlenky tzv. čechoslovakismu a její aplikace do politické praxe, resp. třecí plochy vznikající při aplikaci konceptu čechoslovakismu. Tento cíl byl naplněn, ale mám jisté pochyby o politologičnosti předložené práce a rovněž o tom, zda se autorka spíše soustředí na ideu než na politické dějiny.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Práce je historickým popisem a částečně analýzou. Teoretickou část textu tvoří dle studentky kapitoly 2. - 3.; dle mého soudu jsou spíše historické, snad se částečně věnují dějinám idejí, resp. ideje, ale nijak konzistentně teoretický text zde nepozorují. Nevidím tedy předěl mezi touto tzv. teoretickou částí textu a následnou tzv. aplikovanou částí – obě jsou historizující. Práce není doplněna přílohami.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Jazykový projev autorky je dobrý, citace a odkazy jsou řádně vyznačeny. Na některých místech textu nelze přehlednout přílišnou inspiraci jedním zdrojem, která hraničí až s přechodem k výpiskům (zejména zdroje Kaplan 1990 a ještě výrazněji Kováč 1998, ale také např. John 1994 na str. 30-32).

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění hodnocení)

Konstatuji i nad druhou verzí textu, že práce postrádá jasné politologické ukotvení, je spíše historickým popisem. Ten je však příliš svázán preferovanými zdroji, což vede k tomu, že některé citlivé periody, otázky, resp. klíčové osobnosti jsou z analýzy fakticky vynechány. Autorka se tak např. nijak nevěnuje klasifikaci obyvatelstva/jazyků v rámci Rakouského císařství (otázky jazyka běžné mluvy, resp. obcovacího jazyka), opět je „zcela potlačen rovněž spor mezi „čechoslovakisty“ a „Slováky“ (Osuský, Hodža) v exilu, jenž v letech 1939-1940 zásadně limitoval jeho akceschopnost (za analýzu tohoto sporu neumím považovat první odstavec na str. 38)“ (toto vše jsem napsal již v posudku k předchozí verzi textu. Místa jsou v textu podvná neodborná tvrzení (viz otázky níže). Celkově konstatuji, že text zásadně proměnou kvality i odborného zaměření neprošel.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ

Na str. 16 studentka tvrdí, že „Štúr roku 1843 uzákonil spisovnou slovenštinu“ – chtěl bych se zeptat, jak toto tvrzení politologicky uhájí (tj. jeden člověk v neústavním systému postabsolutistické monarchie „uzákoňuje“ jazyk). Obecně se pak ptám, jak se „uzákoňuje“ jazyk?

Na str. 23 studentka s odkazem na TGM tvrdí, že „Maďaři kulturně záviseli na Slovácích“ – mohla by toto kontroverzní tvrzení objasnit?

Kdo to byli integrální nacionalisté a jaký byl na přelomu 10. a 20. let 20. století jejich postoj k čechoslovakismu, resp. Slovákům?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

dobře

Datum: 6. srpna

Podpis: